

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 59.

Tredie Session.

45de Møde.

Mandagen den 15de December.

(Fortf.)

Finantsministeren (fortsat): Nei! her er, hvorledes man end opfatter Sagen, kun Spørgsmaal om at fyldestgjøre en Billighedsfag paa en saadan Naade, at det ligefrem fremtræder som en Naade. Men fordi Legislaturen erkjender, at den udøver en Naadesact, deraf følger paa ingen Naade, at den henviser Vedkommende til den enkelte Minister eller det samlede Ministeriums Naade; derom er der ikke Tale, men der er Tale om, at Legislaturen maa være sig vel bevidst, at hvad den gjør ved dette Lovforslag, er Noget, den gjør af en Medlidenshedsfølelse, det er en Naadesact, som Legislaturen kan gjøre, fordi den er berettiget til at gjøre det, naar den har erkjendt, at Statens Gyver tillade det.

Krabbe: Naar den lovgivende Magt bevilger en Understøttelse til en Klasse af Medborgere, saa forekommer det mig, at denne Understøttelse ikke bør bevilges i Form af en Fattigforsørgelse, og det vilde den omtrent blive, naar Forslaget gaaer igjennem, saaledes som det er stillet idag. Jeg maa ogsaa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at disse Toldbetjente ere gaaede af ved en Reduction, og, om de endog saa ikke maatte have en fuldkommen Ret til en forøget Understøttelse, saa kunde de dog vel have et billigt Krav derpaa. Jeg vil ikke gaae ind paa den Undersøggelse, som min ærede Gjenbo (Wessely) har gjort til Gjenstand for Discussion, hvorvidt det er correct, at Rigsdagen selv tager Initiativet, naar det gælder en Sag om en Pengebevilling; jeg troer virkelig ikke, at man i denne Hen-

seende kan gjøre Forskiel paa Sager, der angaae Pengebevillinger, og andre Slags Sager; jeg troer, at Rigsdagen lige saa vel har Ret til at tage Initiativet i det Slags Sager som i alle andre.

Borgen: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at, naar jeg brugte det Udtryk, „at det vil blive bevilget som en Ret“, saa var min Mening paa ingen Naade den, som den ærede Finantsminister har lagt deri, men den, at, naar Thinget bevilgede denne Understøttelse, vilde de Mennecker, som den kom tilgode, have Fordring paa den som en Ret, og ikke som en Naade. Siden jeg nu har reist mig, skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at den Distinction, som min ærede Sidemand opstillede imellem Understøttelse og Pension, forsaavidt Spørgsmaalet var om Embedsmand eller Bestillingsmand, formeentlig ikke her kan komme til synderlig Anvendelse, da dette Princip jo allerede vil være brudt ved den Lov, som her ved dette Lovforslag skal suppleres.

Stampe: Hvis jeg med den ærede Taler, som nu satte sig, kunde ansee det for aldeles afgjort, at, isald det ærede Thing gik ind paa at vedtage det Ændringsforslag, som her foresligger, det da let kunde have til Følge, at Loven aldeles bortfaldt, og altsaa derved de paagældende Personer ikke fik den Understøttelse, som er tilstøttet at give dem, saa vilde jeg have havt megen Betænkelse ved at gaae ind paa at stille nærværende Ændringsforslag i Forbindelse med andre ærede Medlemmer af Thinget; men jeg kan aldeles ikke aintage dette for at være afgjort, og maa i saa Henseende henholde mig til den høitærede Finantsministers Øttringer. Jeg vil dernæst blot tillade mig at udtale, at det er min Overbeviisning, at her er Spørgsmaal om